ματά του, γιὰ ἑκατομμύρια, γιὰ μετοχές, γιὰ χαρτονομίσματα. Ἐβεβαίωνε ὅτι εἶχε ἀπόφασι νὰ ἐγκατασταθῇ στὴ Μαδρίτη, νὰ γίνῃ συνδρομητὴς σὲ ὅλα τὰ θέατρα, ν' ἀγοράσῃ ἀμάξια, νὰ δίνῃ γεύματα καὶ μεγαλοπρεπεῖς χορούς...

— Τ' εἶν' αὐτὰ ποὺ λέτε, κύριε Πλάσιδο; τοῦ εἶπε ἡ μαμὰ τῆς Ἰουλίας. Δὲν ταιριάζει τέτοια ζωὴ σ' ἕνα χῆρο.

Ὁ δὸν Πλάσιδο ἀπάντησε μὲ ἔμφασι :

— Μὰ σκέπτομαι νὰ παντρευτῶ !

Καὶ ἔρριξε στὴν Ἰουλία ἕνα θριαμβευτικὸ βλέμμα, ποὺ μ' ἔκανε νὰ πονέσω φριχτά.

Ὁ κ. Πλάσιδο ἦταν ὥριμος, χονδρός, κοντὸς καὶ μὲ κόκκινο πρόσωπο. Ἀντιπαθητικὸς ὄχι. Λίγο ξιπασμένος μόνο. Ἔτρωγε σὰν ἐλέφας.

Στὸ τέλος τοῦ γεύματος σηκώθηκα νὰ φύγω.

— Περίμενε, μοῦ εἶπε ἡ μαμά. Ἡ Ἰουλία ἔχει νὰ σοῦ πῇ κάτι.

Περίμενα. Μοῦ φάνηκε πὼς μὲ κύτταζαν σὰ νὰ μὲ συμπονοῦσαν. Ἡ Ἰουλία μπῆκε μαζί μου σ' ἕνα ἰδιαίτερο σαλονάκι καὶ... ἀδύνατο, ἀδύνατο νὰ σοῦ πῶ τί μοῦ εἶπε καὶ πρὸ πάντων πὼς μοῦ τὰ εἶπε τὰ σατανικὰ ἐκεῖνα λόγια ! Τέλος πάντων !...

— Σ' ἀγαπῶ, μοῦ εἶπε... ἀλλὰ παντρεύομαι... Συγχώρεσέ με... Δὲ μπορῶ νὰ κάμω ἀλλοιῶς...

Ὅταν ἄκουσα τὰ λόγια αὐτά, ὁ ἔρωτάς μου μεταβλήθηκε σὲ μῖσος καὶ περιφρόνησι. Δὲν ξέρω πῶς δὲν τὴν ἔπνιξα τὴ στιγμὴ ἐκείνη!

Βγῆκα τρικλίζοντας στὸ δρόμο, τρελλὸς ἀπὸ τὴν ἀπελπισία. Γυρνοῦσα ὅλητὴν νύχτα, χωρὶς νὰ ξέρω ποῦ πηγαίνω.

Τὴν ἑπομένη ἔμαθα ὅτι στὸ σπίτι τῆς πρώην μνηστῆς μου εἶχαν ἀρχίσει τὶς ἑτοιμασίες τοῦ γάμου, ὁ ὁποῖος θὰ γινότανε σήμερα. Αὐτὸ πιὸ μ' ἔκαμε σὰν τρελλὸ κι' ἀπεφάσισα νὰ πνιγῶ !...

— Δυστυχισμένε φίλε ! εἶπα.

Καὶ τὸν πῆρα μαζὶ σπίτι μου καὶ ξημερωθήκαμε κουβεντιάζοντες ὅλη τὴν νύχτα.

Τὸ πρωὶ τὸν συνώδευσα στὸ δικό του σπῆτι.

— Κύριε, τοῦ εἶπε ἡ ὑπηρέτρια, σᾶς περιμένει μέσα μιὰ κυρία.

Ἦταν ἡ μητέρα τῆς Ἰουλίας. Ἔδωσε στὸ φίλο μου μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν κόρη της. Ὁ Μαριανίτο τὴν ἄνοιξε τρέμοντας. Ἡ Ἰουλία τοῦ ἔγραφε :

«Ἀντίο γιὰ πάντα, Μαριανίτο. Συγχώρεσέ με καὶ παρακάλα τὸν Θεὸ γιὰ μένα »

Κυττάξαμε τὴν μητέρα τῆς Ἰουλίας μὲ ἔκπληξι. Ἡ φτωχὴ γρηὰ ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα :

— Μὴ τὰ ρωτᾶτε τί ἔγινε, μᾶς εἶπε. Χθὲς ἦταν νὰ γίνῃ ὁ γάμος... Καὶ τί γάμος ! Ὅλοι θὰ τὸν ζήλευαν. Λοιπόν, τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ δὸν Πλάσιδο ἔπαθε ἀποπληξία καὶ ἔμεινε στὸν τόπο. Ἡ Ἰουλία μου σάστισε. Ἡ ἀπελπισία τη; τὴν ἔκανε τρελλή. Βγῆκε στοὺς δρόμους φωνάζοντας : — «Ὅλα τὰ ἔχασα, ὅλα !» Ἔτρεξε πρὸς τὴ Μεγάλη Ὁδὸ καὶ τράβηξε πρὸς τὸ γεφῦρι..Ἀχ!.. Θεέ μου ! Τί ἄλλο νὰ σᾶς πῶ ; Ἐννοεῖτε τί συνέβη...

Ὁ Μαριανίτο ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ σπέπασε τὸ πρόσωπο μὲ τὰ δυό του χέρια.

— Μὰ πῶς μπόρεσε καὶ πήδησε στὸ ποτάμι ; ρώτησα. Ἡ κιγκλίδες εἶνε ψηλές. Δὲν τὴν ἐμπόδισε κανείς ;

— Ἦταν γραφτό της, εἶπε ἡ μητέρα της. Ὑπῆρχε στὸ γεφῦρι μιὰ σκάλα ἀκουμπισμένη πάνω στὶς κιγκλίδες...

Τότε ὁ Μαριανίτο ἔπεσε ἀναίσθητος...

Κατόλαβε γιὰ ποιὰ σκάλα μιλοῦσαν. Ἦταν ἡ σκάλα τὴν ὁποία εἴχαμε ἀφήσει στὸ ποτάμι τὴν προηγούμενη νύχτα...

Φέρναν Φλὸρ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΑΤΙΝΑΔΑ

Τώρα ποὺ ἡ νύχτα πύκνωσε καὶ γέρνει τὸ φεγγάρι,
ποὺ ἕνα ἀγόρι ἐαγρυπνάει γιὰ τὸ χατῆρι σου,
ποὺ τὸ σκοτάδι ἡ γῆς φορεῖ κι' ὁ οὐρανὸς τὴ χάρη,
ἔβγα, φεγγαροπρόσωπη, στὸ παραθύρι σου.

Ἔβγα καὶ γλυκοπάτησε λουλούδια μαραμένα,
κι' ἂν ἔχῃς στάλα πονεσιὰ μέσ' στὴν καρδοῦλα σου,
λυπήσου με καὶ δόστηνε σὲ χείλη διψασμένα,
ν' ἀναστηθῶ σὰν λούλουδο μὲ τὴ δροσοῦλα σου.

Ἡ θάλασσα τὴ γῆς φυλάει καὶ τὶς ἰτιὲς τ' ἀγέρι,
κ' ἐγὼ μονάχα δὲ φιλῶ τὰ δυὸ χειλάκια σου.
Μὲ χίλια ἀστέρια ὁ οὐρανός, κ' ἐγὼ χωρὶς ἀστέρι !
Σκοτάδι ἡ γῆ, κ' ἐγὼ χωρὶς τὰ δυὸ ματάκια σου.

Κατέβα καὶ περπάτησε, Νεράϊδα μέσ' στὰ σκότη,
καὶ μίλησέ μου, νὰ θαρρῶ πὼς ἀναστήθηκα.
Πές μου τὰ λόγια τὰ γλυκὰ ποὺ πρωτολέει ἡ Νειότη,
κι' ἂς ἀπεθάνω ἀκούγοντας πὼς ἀγαπήθηκα.

† **Ἀργύρης Ἐφταλιώτης**

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ σὲ καλὰς τιμὰς, βιβλία φιλολογικά, ἱστορικά, ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, περιοδικά, ἐφημερίδες, ὁλόκληρες βιβλιοθῆκες κ.τ.λ. κ.τ.λ. Πληροφορίαι στὰ γραφεῖα μας.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ν. Φ.

Ἕνας Ἀμερικανὸς διασάφησεν πολὺ ἔξυπνα τὸν γοητευτικὸ τύπο τῆς ἐκλεκτῆς κυρίας· εἶπε ὅτι εἶνε ἡ ὡραιότερη ἄσχημη ποὺ ἔχει γνωρίσει. Καὶ πράγματι ἂν ἡ ἀσχημιὰ εἶνε πλέον γοητευτικὴ ἀπὸ τὴν ὡραιότητα τότε ὡρισμένως ἡ ἀνωτέρω κυρία δὲν εἶνε ὡραία. Ἡ κορμοστασιά της θαῦμα κομψότητος, καὶ ἂν αἱ σιλουέττα κατετάσσοντο σύμφωνα μὲ τὴν καλλιτεχνικὴν διασκευὴν των κατὰ ρυθμοὺς ἀφεύκτως θ' ἀνῆκεν εἰς τὸν Δωρικόν. Καλλίγραμμη, μονοκόνδυλη, εὐλύγιστη, εὔγλωττη. Ντύνεται πάντοτε σύμφωνα μὲ τὸν τύπο τῆς κομψότητός, ὅσον πρέπει ἁπλᾶ καὶ ὅσον χρειάζεται φανταχτερά, ὥστε καὶ στὴν πλέον ἐκλεκτὴ συγκέντρωση ὑπερέχει λόγω τοῦ ἀξιοθαυμάστου εἰς ἁρμονίαν, γοῦστο καὶ τέχνην συνόλου. Χορεύει θαυμάσια, ἡ στάσις της στὸν χορὸ εἶνε ἐντελῶς Λαίηντη λάϊκ. Καπνίζει νόστιμα, ἡ ὁμιλία της πεταχτὴ καὶ εὐχάριστη.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ν. Νικολαΐδη. Μετὰ μίαν πορτίδα τένις, παρετίθη τέϊον στὴν ὡραία βεράντα τῆς ἐξοχικῆς ἐπαύλεώς των.

— Ἐπηκολούθησεν ζωηρότατος χορός. Τὸ κυλικεῖον πλουσιώτατον συμπεριλάμβανεν φροῦτα παγωμένα καὶ πολὺ γευστικοὺς μεζέδες γιὰ οὔζο.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων συμπεριλαμβάνονται οἱ κ. κ. Ἀποστολίδη τουαλέττα ροζ, Χασισιάδη τουαλέττα κομψοτάτη ζωρζὲττ μπορντὸ ποὺ κατέληγεν σὲ φαρδυτάτην μπάντα ἀπὸ βελοῦδο στὸν ἴδιο τόνο, κ. Παπαδοπούλου κρεπέλλα μπέζ, κ. Φορέστη ταφτὰ μπλὲ μαρὶν καὶ ρόζ, κ. Παπαδιαμαντοπούλου ζωρζὲττ μπλὲ ρουά, κ. Ἀντωνοπούλου τουαλέττα πολὺ σὶκ βιολὲ ντεγκραντέ.

— Καὶ αἱ δίδες Χασισιάδου μπὲζ καὶ μαρόν, δὶς Λ. Γρηγοριάδη κόκκινη, δ'ς Παπαδοπούλου κομψὴ λευκὴ τουαλέττα, δ'ς Σκαναβῆ σιφφὸν πράσινη σὲ δύο τόνους, δὶς Γ. Παυλίδη μπουὰντὲ-ρὸζ μουσσελίνα.

— Καὶ οἱ κ. κ. Χαρισιάδης, Γ. Δεϊμέζης, Δ. Ἀντωνόπουλος, Σκαναβῆς, Γ. Ν. Νικολαΐδης, Δαλιέττος.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γ. Μακκᾶ.

— Διακρίναμεν κ. καὶ κ. Π. Χέλμη ὑπέρ ποτε ὡραία μὲ τουαλέττα μπέζ. κ. καὶ κ. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου μπλὲ-σάξ, κ. καὶ κ. Μακρῆ μπλὲ-ρουὰ κ καὶ κ. Σινεσίου μὲ μαρόν, δίδα Χασιώτη, κλπ.

— Τὸ ἐξοχικὰ ντάνσιγκ ἀμιλλῶνται εἰς κίνησιν καὶ ζωηρότητα καὶ ὡσισμένες βραδειές, τὸ μὲν Παβιγιὸν-ρὸζ κατὰ Πέμπτην, Καστρὶ Σάββατον, Τροκαντερὸ Παρασκευήν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην εἰς τὸ Παβιγιὸν-ρὸζ πολὺ κομψὴ συγκέντρωσις, τουαλέττες ἐκτάκτως διακοσμητικαὶ οἱ ὁποῖαι φιγουράρουν περισσότερον χάρις εἰς τὸ μελετημένον καὶ καλλιτεχνικὸν πλαίσιον.

— Ἡ «πίστα» τοῦ χοροῦ παριζιάνικη μὲ φωτισμὸν τοποθετημένον κατὰ τρόπον ὥστε νὰ φωτίζονται μόνον τὰ πόδια, καὶ ἔτσι θὰ γίνῃ ἀφορμὴ ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς νὰ χορεύουν μόνον ὅσοι ξεύρουν πράγματι νὰ χορεύουν.

— Πολὺς κόσμος γευματίζει ἐκεῖ. Μιὰ ματιὰ στὴν ἐπάνω ταράτσα μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ κοσμικώτεραι Ἀθηναῖες παρευρίσκονται, ἡ μεταξὺ τῶν ὁποίων κ. Δ. Μετοξᾶ μιὰ σβέλτα καὶ χαριτωμένη σιλουέττα ἡ ὁποία χορεύει μὲ πολλὴν χάριν, μὲ μουσσελίνα πράσινη, πελώρια παβὼ ρόζ, καὶ πράσινο καστόρινο καπέλλο, κ. Θ. Φωτιάδη τῆς ὁποίας ἡ παρουσία γίνεται πάντοτε ἡ ἀφορμὴ θαυμαστικῶν κρίσεων, μὲ τουαλέττα παριζιάνικη μπὲζ ἐμπριμὲ ρόζ.

— Μία πολὺ σὶκ τουαλέττα—μαύρη ἐμπριμὲ λουλούδια ἄσπρα καὶ καπέλλο μεγάλο μὲ φτερὸ—φορεῖ ἡ κ. Δαβιδοπούλου.

— Ἕνας τύπος πολὺ ἐνδιαφέρων τῆς ὡραίας καὶ νεαρᾶς Ἀθηναίας ἡ ὁποία εἶνε ἐγκατεστημένη στὸ Παρίσι καὶ εἶνε ἐδῶ γιὰ λίγο καιρό, ἐκτάκτως κομψὰ καὶ πρωτότυπα ντυμένη μὲ μουσσελίνα πράσινη κεντημένη μὲ πέρλες καὶ στρὸς σὲ χρώματα μπορντώ, μαῦρο καὶ πράσινο, μοντὸ πολυτελέστατον πτὶ γκρί. Ἀρχικὰ Λ.Π.

—Στὴν Πορταριὰ καὶ ἰδίως στὸ ξενοδοχεῖο «Θεοξένεια», παριθερίζουν πολλὲς κομψὲς Ἀθηναῖες. Ὁ χορὸς δὲν λείπει καὶ ἐκεῖ, συγχρόνως γίνονται καὶ ἐκδρομὲς πολλές. Μεταξὺ τῶν ἐκεῖ παραθερίζουσῶν τὸ ρεκὸρ ἐμορφιᾶς καὶ κομψότητος ἀνήκει στὴν κ. Μ.Μ.

— Στὸ Καστρὶ κατὰ Σάββατον πολὺς κόσμος καὶ ἰδίως αἱ παραθερίζουσαι οἰκογένειαι εἰς Κηφισιά. Εἰς τὸ χορευτικὸν τεραὶν ὑπερισχύει ἡ νεολαία. Αἱ ὡραιότεραι ἐμφανίσεις τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἦσαν δὶς Κριεμάδη, δὶς Κ. Δεμερτζῆ, δὶς Πουλοπούλου κλπ.

Ἡ Μονταὶν

ΤΑ «ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ» ΤΗΣ Δίδος ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Εἰς κομψὸν τόμον θαυμάσια εἰκονογραφημένον ὑπὸ τοῦ ζωγράφου κ. Ρούμπου, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς συνεργάτιδός μας Δίδος Ταρσούλη συλλογὴ ἑλληνικῶν παραμυθιῶν. Τὸ βιβλίον εἶνε χρήσιμον γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες καὶ ἰδίως γιὰ τοὺς μικροὺς τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν διακοπῶν. Πωλεῖται σ' ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα. Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἂς ἀπευθύνονται στὸ βιβλιοπωλεῖο Δικαίου, Βουλῆς 5.